

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/420/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512228092
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512228092.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Bytové družstvo Petržalka, Budatínska 1, Bratislava, IČO: 00 169 765, proti odporkyniam: 1/ F. S., B. XX, A., zastúpená advokátkou JUDr. Margitou Kováčovou, Košická 6, Bratislava, 2/ Q. A., B. XX, A., o zaplatenie 2.937,38 eura s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č.k. 15C/226/2012-60, zo dňa 17.4.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie v celom rozsahu zastavil a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporkyniam trovy konania vo výške XXX,XX eura na účet advokátky JUDr. Margity Kováčovej. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok XXX,XX eura.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 31.10.2012 domáhal voči odporkyniam vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 2.937,38 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.937,38 eura od 10.6.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že odporkyne, ktoré sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX na B. XX M. A. mu ako správcovi nezaplatili náklady za plnenia poskytované s užívaním a prevádzkou bytu vyúčtované za obdobie od X.X.XXXX F. XX.XX.XXXX. V nedoplatku X.XXX,XX eura bol započítaný aj úrok z omeškania s platbou mesačných zálohových platieb 71,68 eura. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie založil na konštatovaní, že navrhovateľ podaním doručeným X.X.XXXX zoberal svoj návrh späť v časti istiny X.XXX,XX eura. Na žalobnom nároku zotrval v časti príslušenstva. Na pojednávaní XX.X.XXXX zoberal návrh späť aj v časti príslušenstva, keď odporkyne úrok z omeškania 12,16 eura zaplatili dňa XX.X.XXXX. S poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p. preto konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a uviedol, že ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Mal za to, že otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku a konštatoval, že v danej veci návrh nebol podaný dôvodne; procesný úkon navrhovateľa - späťvzatie návrhu - mal za následok zastavenie konania, preto je navrhovateľ povinný uhradiť trovy konania odporkyniam, ktoré si uplatnili titulom trov právneho zastúpenia 503,12 eura.

Proti uzneseniu v časti náhrady trov konania podal odvolanie navrhovateľ a žiadal uznesenie v napadnutej časti zmeniť a odporkyniam náhradu trov konania nepriznať. Uviedol, že návrh na začatie konania podal z dôvodu, že odporkyniam vznikol nedoplatok vo výške X.XXX,XX eura za vyúčtovanie nákladov za rok 2011. Dňa XX.X.XXXX odporkyne uhradili na účet bytového domu 3.400 eur so zadaním účelu platby „platba predpisu za byty“. Keďže v čase podania návrhu XX.XX.XXXX bol ich celkový

nedoplatok k tomuto dátumu X.XXX,XX eura, teda vyšší, ako bola žalovaná suma, zastával názor, že postupoval správne, keď žaloval nedoplatok z vyúčtovania 2011 v sume X.XXX,XX eura a platbu uhradenú dňa 16.2.2012 v sume 3.400 eura odporčykniam zaúčtoval do vyúčtovania nákladov za plnenia roku 2012. Toto posúdenie platieb v plnom rozsahu odôvodňovalo, že zo zadaného účelu platieb nebolo jednoznačne zrejmé, mesačné zálohy za ktorý rok mali odporčykne na mysli a keďže tieto neuhrádzali počas celého roku 2012 (s výnimkou jednej mesačnej platby), správca správne zaúčtoval tieto platby do roku 2012. Zdôraznil, že vyúčtovanie nákladov sa vyhotovuje vždy za uvedený kalendárny rok a zohľadnia sa v ňom platby vykonané v tomto kalendárnom roku. Dôvodil tým, že zo sumy X.XXX Z. bol pokrytý nedoplatok za rok 2010 v sume 667,95 eura, nakoľko tento bol nepochybne daný v stanovenej výške a bol uplatnený samostatným návrhom. Nedoplatok z vyúčtovania za rok 2011, ktoré bolo vyhotovené až v máji v roku 2012, nemohol byť pokrytý zo sumy, ktorá bola uhradená vo februári 2012, pretože vo februári nebola ešte známa celková výška nedoplatku za rok 2011. Ďalej uviedol, že listom zo dňa X.XX.XXXX oznámil súdu prvého stupňa, že v časti istiny berie svoj žalobný návrh späť, nakoľko ďalšou úhradou dňa 6.2.2013, kedy odporčykne uhradili sumu X.XXX,XX eura, t.j. po podaní návrhu, bola žalovaná istina uhradená v plnej výške. Súčasne súdu prvého stupňa oznámil, že na návrhu trvá aj naďalej a to v časti príslušenstva pohľadávky a trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a úroku z omeškania, ktorý požadoval z dôvodu mimosúdnej dohody iba zo sumy 206,33 eura, avšak od dátumu uvedeného v návrhu, t.j. od XX.X.XXXX až do X.X.XXXX, kedy došlo k celkovej úhrade istiny. Uviedol, že súd prvého stupňa ako aj odporčykne akceptovali, že k celkovej úhrade došlo až X.X.XXXX, nakoľko vyčíslený úrok z omeškania uhradili až k uvedenému dátumu. Navrhovateľ mal tak za preukázané, že k späťvzatiu návrhu došlo z dôvodu neskoršieho správania sa odporčykň, keďže sa zachovali v zmysle žalovanej požiadavky a uhradili tak istinu ako aj úrok z omeškania. Po úhrade uvedeného úroku z omeškania 12,26 eura, ktoré odporčykne uhradili dňa 15.4.2014, vzal navrhovateľ na pojednávaní konanom XX.X.XXXX návrh aj v zostávajúcej časti späť. Na základe uvedeného bol názoru, že neobstojí rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., že k späťvzatiu návrhu došlo pre správanie sa navrhovateľa, ale v danom prípade by sa mala uplatniť veta druhá, keďže návrh bol podaný dôvodne a k späťvzatiu došlo pre správanie sa odporčykň a preto by mali byť odporčykne povinné uhradiť trovy konania navrhovateľa. Záverom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. X V. E. X/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, v ktorom sa konštatuje, že pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinienia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené.

Odvolací súd preskúmal uznesenie v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. pri rozhodnutí o náhrade trov konania možno aplikovať len pri späťvzati dôvodne podaného návrhu pre správanie sa odporcu a zastavení konania z uvedeného dôvodu (nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim z procesného práva, je potrebné otázku, či išlo o dôvodne podaný návrh, posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku správania sa odporcu k požiadavkám navrhovateľa; ide teda o to, či sa navrhovateľ domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by navrhovateľ bol v konaní vo veci samej úspešný alebo nie; ak však ide o prípad, že k záveru o dôvodne podanom návrhu možno dôjsť až prejednaním veci a meritórnym rozhodnutím, nemožno odporcovi uložiť povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. s tým, že návrh bol dôvodný). Pri zastavení konania z iného dôvodu sa súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania pre prípadné použitie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. zaoberá najprv tým, či niektorý účastník zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Takéto zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska. Tam, kde účastník zavinil zastavenie konania, súd prizná druhému účastníkovi náhradu trov konania. Ak však nie je dôvod k takémuto rozhodnutiu podľa § 146 ods. 2 O.s.p., tak pri zastavení konania nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Nakoľko teda nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podaný návrh, je nevyhnutné posudzovať pre možnosť aplikácie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania odporkýň k požiadavkám navrhovateľa (t.j. či sa navrhovateľ domohol uplatneného nároku alebo nie). V predmetnej veci sa navrhovateľ návrhom zo dňa XX.XX.XXXX domáhal zaplatenia nedoplatku za plnenia poskytované s užívaním bytu z ročného vyúčtovania nákladov za byt za rok 2011. Ešte pred podaním návrhu dňa XX.X.XXXX došlo zo strany odporkýň k hotovostnej úhrade sumy 3.402,40 eura, pričom na príjmovom pokladničnom doklade uviedli účel platby „platba predpisu za byty“. Čiastočným späťvzatím žaloby z XX.XX.XXXX navrhovateľ žalobný návrh v časti istiny zobral späť s odôvodnením, že táto bola uhradená v plnej výške. Je pritom nesporné, že odporkyne opätovne hotovostnou úhradou dňa 6.2.2013, t.j. po podaní návrhu, zaplatili v pokladni navrhovateľa 3.245,63 eura. Na pojednávaní dňa 17.4.2014 navrhovateľ zobral návrh späť aj v časti žalovaného príslušenstva z dôvodu, že došlo k úhrade úroku z omeškania vo výške 12,16 eura.

Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. konštatujúc, že v danej veci návrh nebol podaný dôvodne, procesný úkon navrhovateľa - späťvzatie návrhu mal za následok zastavenie konania a to výlučne iba týmto konštatovaním, bez uvedenia rozhodujúcich skutočností a vlastných úvah, ktoré by vysvetľovali právne posúdenie priznania náhrady trov konania odporkyniam ohľadom predmetného ustanovenia zákona, ako i záverov plynúcich z použitia tohto ustanovenia v predmetnej veci. Súd prvého stupňa tak vôbec nevysvetlil, na základe akých skutočností dospel k záveru, že návrh nebol podaný dôvodne, resp. prečo z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť navrhovateľ. Či preto, že odporkyne už pred podaním návrhu na začatie konania dňa XX.X.XXXX plnili na žalovaný dlh z ročného vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia za rok 2011. V takom prípade sa ale nevysporiadal s tým, že v čase predmetnej hotovostnej platby nebolo predmetné vyúčtovanie navrhovateľom v zmysle § 8a ods. 2 zák. č. 182/1993 Z.z. ešte vyhotovené a nemohla byť ešte známa celková výška nedoplatku a tiež s otázkou, že keď z účelového určenia hotovostnej platby odporkýň realizovanej dňa XX.X.XXXX nebolo zrejmé, že sa jedná o úhradu nedoplatkov za rok 2011, či mohol alebo nemohol navrhovateľ uvedenú platbu v sume X.XXX,XX eura zaúčtovať do nákladov za plnenia roku 2012. Takéto odôvodnenie napadnutého rozhodnutia potom nie je možné riadne preskúmať, nakoľko z neho vôbec nevyplýva, akými úvahami sa súd prvého stupňa spravoval, keď aplikoval pri zastavení konania na rozhodnutie o trovách konania ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Okrem toho nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa je daná aj absenciou skutkového a právneho odôvodnenia výroku o náhrade trov konania, prečo súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia obidvom odporkyniam, keď vychádzajúc z obsahu spisu písomné plnomocenstvo na zastupovanie v konaní pre advokátku JUDr. Margitu Kováčovú udelila iba jedna z odporkýň, a to odporkyňa 1/. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nemohol preskúmať správnosť uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti a reagovať na odvolacie dôvody odvolateľa, nakoľko by svojím postupom vzhľadom k absencii odôvodnenia súdom prvého stupňa nahrádzal jeho činnosť. Na uvedenom základe je uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti nepreskúmateľné. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie i postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv, pričom takýmto právom je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie korešponduje právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Porušením tohto práva sa účastníkovi odníma možnosť skutkovo a právne reagovať na rozhodnutie súdu, proti ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho, dostatočného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia predstavuje potom porušenie práva na spravodlivé súdne konanie a je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého uznesenia neriadil dôsledne ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p., rozhodnutie o trovách konania dostatočne neodôvodnil, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie v časti trov konania nepreskúmateľné. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne rozhodne o náhrade trov konania a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.; vysporiada sa s odvolacími námietkami navrhovateľa a zároveň rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.